

TLAČOVÁ SPRÁVA č. 21 – 2020/2021

Štátne divadlo Košice pripravuje unikátnu „Zimnú cestu“ so svetoznáмым Pavlom Bršlíkom

V jednej z najkrajších divadelných budov v strednej Európe, v Historickej budove Štátneho divadla Košice, sa v týchto dňoch pripravuje ďalší jedinečný projekt – scénické stvárnenie piesňového cyklu Franza Schuberta „Winterreise“ (Zimná cesta) v podaní svetoznámeho slovenského tenoristu Pavla Bršlíka a klaviristu Róberta Pechanca. Jedinečný zážitok ponúkne divadlo svojim divákom prostredníctvom streamu na portáli navstevnik.online.

"Sme poctení, že naše divadlo v týchto náročných časoch mohlo privítať svetoznámeho slovenského tenoristu Pavla Bršlíka, ktorý do Košíc prináša exkluzívny piesňový recitál Franza Schuberta: Winterreise (Zimná cesta), spolu s klaviristom Róbertom Pechancom. Schubertova Zimná cesta je existencionálnou výpoveďou mladého muža, ktorý zažíva nešťastnú lásku a vydáva sa na cestu zimnou krajinou a v širšom zmysle aj filozofickým vyjadrením človeka na ceste životom. Už čoskoro pozveme našich divákov, aby sa stali sprievodcami na jeho ceste," hovorí riaditeľ Opery ŠDKE Roland Khern-Tóth. Diváci sa môžu tešiť na výnimočný hudobný zážitok, ktorý je umocnený aj živým vizuálom Bei Kolbašovskej v réžii Antona Korenčího. V týchto dňoch prebieha natáčanie tohto piesňového cyklu na javisku Historickej budovy a o online uvedení budeme našich divákov čoskoro informovať.

Piesňový cyklus „Zimná cesta“ už Pavol Bršlík s veľkým úspechom koncertne uviedol pred poldruha rokom v Bratislave, spolu s klaviristom Amirom Katzom. Na týchto koncertoch obaja umelci spoločne uviedli do života aj rovnomenné CD. „Cyklus dvadsiatich štyroch piesní, ktoré v dvoch várkach skomponoval Franz Schubert na texty nemeckého básnika Wilhelma Müllera, patrí do kmeňového repertoáru mnohých sólistov. Nielen tenoristov, ktorým bola skladba pôvodne určená, ale prakticky ju prijali umelci všetkých hlasových odborov. Viedenský rodák Franz Schubert žil len 31 rokov, pričom v posledných cca piatich rokoch jeho bohémsky životný štýl poznačil v tej dobe neliečiteľný syfilis. V čase komponovania *Zimnej cesty* (1827) bol už fyzicky i psychicky ovplyvnený chorobou, čo sa svojím spôsobom odzrkadlilo vo výbere témy a v jej spracovaní. Skladateľ bol ešte väčšmi vnímavý na pochmúrne, zavše melancholické, inokedy depresívne nálady, z jeho myslenia sa vytrácala perspektíva i optimizmus. Berúc tento fakt z opačnej strany, práve on sa stal istou pridanou a neporovnateľnou umeleckou hodnotou skvostného piesňového útvaru. Dvadsaťštyri piesní (ich dĺžka sa pohybuje od vyše piatich minút do vyše jednej) tvorí kontrastný, cca 75-minútový oblúk, naplnený rozmanitými náladami, sprevádzajúcimi dušu pútnika mrazivou krajinou s beznádejným koncom. Pavol Bršlík s Amirom Katzom ju poňali – tu sa ťažko hľadá vhodný výraz – s majstrovskou vierohodnosťou. Stavil by som sa, že by silou citového náboja dojali aj samotného Schuberta... Práve úprimnosť Bršlíkového výrazu, pretavenie každého slova, každej slabiky textovej predlohy do tónu, do čarovania s jeho farbou, intenzitou, kontrastom (z pokojnej a citovo nežnej, z charakteru piesne vyplývajúcej rezignovanosti, dokáže prejsť do dramatických explózií) robí jeho podanie jedinečným. Z pianissima či mezza

voce – nie na efekt, ale naplňajúc obsah – mení tón do plného a šťavnatého forte. Pritom, to podčiarkujem, nejde o operný štýl spevu, ale výsostne komorné muzicírovanie. Ku každej z 24 piesní by sa dalo napísať, ako ju charakterizoval, no podstatná je účinnosť celku. A táto monodráma Pavla Bršlíka bola doslova strhujúca. Tónovo, výrazovo, postojom a gestom charizmatického umelca,“ napísal v recenzii na koncert hudobný kritik Pavol Unger na portáli operaslovakia.sk

24.2.2021

Svjatoslav Dohovič, web editor a PR